

Information om inbrottslarm

Svensk Försäkring ger ut s.k. försäkringstekniska rekommendationer avseende olika säkerhetsanordningar som kan ha betydelse i försäkringssammanhang. Avsikten är att slå fast kvalitets- och säkerhetsnivåer som de försäkringsbolag som så önskar kan referera till i sina villkor för olika försäkringsavtal. Sådana rekommendationer är endast av vägledande karaktär. Inga hinder föreligger för försäkringsgivare och försäkringstagare att avtala om andra villkor.

Svensk Försäkrings rekommendation för inbrottslarmanläggningar finns i FTR 130. Där anges de olika krav som rekommenderas gälla för en försäkringsanläggning, dvs. en anläggning som är villkorad i ett försäkringsavtal. Rekommendationerna hänvisar i de tekniska delarna till regelverk som ges ut av Svenska Stöldskyddsföreningen (SSF).

Syftet med denna informationsskrift är att kortfattat informera om olika krav kopplade till inbrottslarmanläggningar.

SSFs regelverk i sammanfattning

Regelverken är uppdelade i följande delar:

- **SSF 130** Projektering och installation av inbrottslarmanläggning
- **SSF 136** Larmcentraler
- **SSF 114** Regler för övervakad larmöverföring
- **SSF 1014** Materiel – inbrottslarmanläggning
- **SSF 1015** Anläggarfirma – inbrottslarmanläggning
- **SSF 1016** Behörig ingenjör – inbrottslarmanläggning
- **SSF 1058** Anlägggarintyg

SSF 130 gäller för fast installerade, trådbundna inbrottslarmanläggningar i affärer, lager, industrier m.m. SSF 130 kan även tillämpas på bostäder. Anläggningar kan enligt reglerna utföras i fyra olika larmklasser (1-4), där kraven i larmklass 1 är lägst. Anläggningarna ska vara anslutna till en larmcentral som uppfyller kraven i **SSF 136**. För larmöverföring gäller de kommunikationssätt som beskrivs i **SSF 114**. Reglerna vänder sig i första hand till anläggarfirmer som ska projektera och installera inbrottslarmanläggningar. Men även en anläggningsinnehavare kan ha nytta av reglerna, t.ex. i samband med upphandling eller drift. Med anläggningsinnehavare menas här en anläggningsägare eller en brukare.

SSF 1014 innehåller klassning, krav och provningsmetoder för inbrottslarmmateriel. Den vänder sig i första hand till leverantörer och tillverkare. SSF 1014 refererar till publicerade SS-EN-standarder.

SSF 1015 omfattar krav på firmor som installerar inbrottslarmanläggningar. Kraven avser firmans organisation, personal, lokaler och kvalitetsledningssystem. En installationsfirma som uppfyller kraven kallas anläggarfirma.

SSF 1016 omfattar kompetenskrav på person (behörig ingenjör) avseende grundkunskap, praktisk erfarenhet och fackkunskap inom inbrottslarmområdet. Anläggarfirmer enligt SSF 1015 ska ha minst en behörig ingenjör.

SSF 1058 är en viktig del i en inbrottslarmanläggning och föreskriver s.k. anläggarintyg. SSF 130 ställer krav på att sådana anläggarintyg ska utfärdas.

Olika aktörer, roller och ansvar

En **konsument**, dvs. en **brukare** eller en **ägare** har ett eget intresse av en larmanläggning med utgångspunkt i att skydda sin verksamhet.

En **kravställare** kan föreskriva en viss utformning av en produkt eller tjänst i ett visst sammanhang, t.ex. som förutsättning för ett försäkringsavtal. Kravställaren kan (men behöver inte) vara samma person som konsumenten. Kraven kan dock i stället vara formulerade i ett fristående oberoende dokument (t.ex. standard eller norm) som en **normutgivare** (t.ex. SSF) publicerat.

Försäkringsbolag kan i sina försäkringsvillkor hänvisa till rekommendationer som getts ut av Svensk Försäkring eller av en annan normutgivare. Försäkringsbolaget kan både höja och sänka den nivå som Svensk Försäkring eller en annan normutgivare angett, de utgivna normerna är således frivilliga att tillämpa. Myndigheter kan också vara kravställare genom att referera till normer.

En kravställare kan också helt enkelt vara en köpare eller en beställare av en produkt eller en tjänst som önskar få vissa egenskaper uppfyllda i en leverans och därför skriver en egen kravlista som anbudsgivarna har att utgå från.

I FTR 130 finns exempel på avtalstext och anläggningsdokumentation som kan tjäna som underlag för försäkringsavtal eller andra avtal. Den gäller t.ex. anläggningsinnehavarens skyldigheter och revisionsbesiktning.

En **tillverkare** framställer en produkt och en **leverantör** tillhandahåller en produkt eller en tjänst på en marknad.

Ett **certifieringsorgan** verifierar genom ett intyg eller certifikat att produkten eller tjänsten uppfyller ställda krav.

Hur kan jag få olika krav och nivåer verifierade?

I ett försäkringsbolags villkor, försäkringsbrev eller i samband med en upphandling mellan andra parter kan det finnas krav på tredjepartsintygande (**certifikat** = intygande om överensstämmelse) att en produkt eller tjänst uppfyller ställda krav. Svensk Försäkring har slagit fast som en förutsättning för sina rekommendationer att det finns certifikat enligt angivna normer.

Genom ett **certifieringsorgan** kan då överensstämmelse med dessa krav verifieras genom ett certifikat eller ett intyg, baserat på **provning** eller **utvärdering**.

Provning sker i laboratorium med kompetens för den produkt som avses provas i syfte att certifieras. Provningsresultatet resulterar i en rapport över vilka egenskaper ett provat föremål visat sig ha.

Utvärdering sker hos ett certifieringsorgan som jämför egenskaperna enligt provningsrapporten med egenskaperna enligt en viss norm eller standard. Om samtliga krav är uppfyllda utfärdas ett certifikat.

Certifikat kan erhållas för:

- inbrottslarmmateriel,
- anläggarfirmer,
- behöriga ingenjörer,
- larmcentraler och
- utrustning för larmöverföring.